

AT YARIŞI

RÜZGAR GİBİ GEÇENLER-20

BİLDİĞİMİZDEN ÇOK DAHA FAZLASI:

DEMİRKIR

Demirkır, 11 yaşına kadar pistlerde kalıp, tam 9 yıl aralıksız süren bir yarış yaşamı oldu. Yarış yaşamına apranti Mehmet Güneş'le başladı. Adana, İzmir ve İstanbul'daki 6 aylık süreçte koştuğu 10 koşudan sekizinde o bindi ve kazandı.

SPOR ARENA

Reşat KÖSTEM

DEMİRKIR, safkan Arap atı yarışçılığımızda iz bırakan isimlerden biri... 11 yaşına kadar pistlerde kalıp, tam 9 yıl aralıksız süren bir yarış yaşamı oldu. 1955 yılında koşmaya başlayan Sezgin I'ı anlatmıştık. 8 yaşlı döneminde hiç koşmamış, 7 yıl aktif yarışçı olarak sahada kalmıştı. Sezgin I, 7 yılda 62 yarış koştu; Demirkır 9 yılda 77 yarış. Oranlar birbirine yakın ama aralarında 30 yıl fark var. Bu tür istatistiklerde kimse Kafkaslı'nın eline su dökemez... Atları konuştuğumuza göre "Ayağına su dökemez" dememiz mi gerekirdi, bilemedim. Kafkaslı, Demirkır'dan da 21 yıl sonra sahaya geldi, 6 sezonda 127 yarış koştu. Son yılında (2010) da, ortalamalarının altına düşmeyerek 21 startta, 7 birincilik, 3 ikincilik, 4 üçüncülük elde etti. G1 Tarım ve Orman Bakanlığı Koşusu'nu o yıl kazandı. Yine o yıl, G1 Kanuni Sultan Süleyman Koşusu'nda ikinci, G1 TBMM Koşusu'nda üçüncü kaldı. Kafkaslı bugünkü bu kadar, yakın tarihte onu "uzun uzadıya" konuşacağız.

Bunları eleştiri olarak değil, safkanların gücünü, dayanıklılığını anlatabilmek amacıyla söylüyorum. Pistlerden daha erken ayrılışlar iyi olur muydu? Büyük olasılıkla evet... Peki, o günlerdeki koşullar buna uygun muydu? Arap atları için söylüyorum; birkaç yıl öncesine kadar, TİGEM'e damızlık

olarak satmanın dışındaki olasılıklar gerçekçi çözümler değildi. Bunun da sahipleri için ne kadar cazip olduğu tartışılır. Sezgin I ve Demirkır'ın yarış performanslarına bakarak, sahadaki son yıllarının boşuna harcadığını düşünülebiliriz. İki de son yıllarını, çok az sayıda start alıp, koşu kazanmadan geçirmişler. Tamam ama bir de şu açıdan bakmak gerekmez mi? İlgilileri sezona farklı umutlarla başlamasalar, sizce devam ederler miydi? Bence hayır.

ŞAMPİYONUN ŞİFRELERİ

Demirkır'ın şifrelerini 1979-80 yıllarında aramak gerek...

Demirkır, **Mustafa Demir**'in atıydı. Ekürinin antrenörlüğünü yapan **Ali Güneş**'le konuşurken; "**Mustafa Demir eski atçılardandır. Aldemir, Kırdemir, Köroğlu'nu koştular**" deyince hafızamı yokladım. **Aldemir, Kırdemir pek yabancı geldiler ama onlar hakkında hatırladıklarım, sadece adları. Köroğlu deyince; "Köroğlu 4'mü?"** diye sordum ve o kır at gözümün önünden "**söyle bir**" geçti. 3 yaşlı döneminde Adana'da güzel bir başlangıç yapmıştı, demek ki oradan aklımda kalmış. Laf aramızda 41 yıl önceden söz ediyoruz...

Köroğlu 4, yarış hayatına 1980 yılında Adana'da başlamış, katıldığı 6 yarışın biri açık koşu olmak üzere dördünü kazanıp, Barbaros 6'nın kazandığı iki açık koşuyu da ikinci ve dördüncü tamamlamış. Dördüncü kaldığı koşuda Ersoylu ile Yusufçuk ikinci

ve üçüncü olan isimler. Barbaros 6 ile şartlı 1 koşuda yarış yaşamına başlıyorlar ve Köroğlu 4 kazanıyor. Sezon sonundaki 800 metrelik açık koşuyu da 0:57.00 ile kazanırken Ersoylu ve Barbaros 6'yı yine geçmiş. Ersoylu, sahada da, harada da unutulmaz şampiyonlarımızdandı. Bu arada, 800 metrelik koşular Adana kum pistinde 2001 yılı sonuna kadar sürdüğünü ve en iyi derecenin 0.56.68 olduğunu da anımsatmak isterim. Biz 1980 yılından söz ediyoruz... Merak edenler için bir not; Yusufçuk'u da o yıl üç kez geçmeyi başardı. Sözün özü; Köroğlu 4, üç yaşlı dönemini Adana şampiyonu olarak tamamlamıştı.

Niye bunları anlatıyorum?..

Mustafa Demir'in satın aldığı Köroğlu 4; Hilalüzaman 6-Neame 23 orijinli. Bundan 4 yıl sonra, Sultansuyu Harası'nın angajmanlı tay satışlarına getirdiği, 23 Neame'nin Yozgatlı I'den olan yavrusunu da Mustafa Demir satın aldı. 2 milyon lira verdiği bu erkek tay kim? Demirkır... 23 Neame yavrusunun alımında "ilk göz ağrısı" Köroğlu 4'ün etkili olduğunu düşünenlerdenim. Demirkır 1983 yılı satışlarında, Sultansuyu Harası'nın en pahalı ikinci tayı. **Mehmet Şimsek**, bu fiyattan 5 bin lira fazlasını Gaziantep'li'ye ödemiş. Çifteler ve Karacabey'in aynı yıl sattığı taylara bakacak olursak, bu fiyatlar "**sudan ucuz**"... Çifteler Harası'nın 3 tayı 7 milyon ve üzerine gitmiş.

AT YARIŞI

Gerçekten de bırakılacak, vazgeçilecek bir at değildi. Mehmet Güneş anlatıyor: "Demirkır çok akıllı, adeta insan gibi bir attı. Gücünü ve yüreğini tarif edemem. Kazandığı koşulardan sonra sanki yürüyüşü değişir, çok fiyakalı gezerdi."

Şimdi burada bir parantez açalım... 23 Neame ile Yozgatlı I eşleşmesini 1980 yılında başlatıp, buna inanarak altı yıl aralıksız biçimde sürdürenlere teşekkür etmek gerekir. Arap atı yetiştiriciliğimizin bu günkü düzeye gelmesinde önemli payı olan **Mehmet Ali Kiper** de bu yöndeki çalışmalara dikkat çekiyor:

"Ülke safkan Arap atı yetiştiriciliğinin ana planı, seleksiyona önem verilerek bilinçli şekilde yetiştirme metodlarını kullanmak ve bilhassa bunlar arasından kan yakınlığı sistemine belli ölçüde yer vermek suretiyle safkan yetiştiriciliğinin bu düzeye ulaştığını görmekteyiz."

Altı yıllık süreçte, Neame 23'ün 2 erkek, 4 dişi yavrusu olmuş. Demirkır'ın dışındaki erkek yavrusu; 1985 doğumlu Balık. En azından adını duymuşsunuzdur. Sahibi **Besim Balık**'tı. Demek ki bu orijine, sahibinin soyadı da eklenince, atlar bir başka oluyor.

BULGUR DEĞİL TOSYA PİRİNCİ!

Neame 23'ün dişi yavrularının da kadro fazlası olarak ayrılıp satılmamasının olumlu sonuçları sonraki yıllarda görüldü. "**Nereden biliyorsun, sahaya gelseler belki de şampiyon olacaklardı**" diyebilirsiniz. Elbette ki böyle bir olasılık var ama ben "**Dimyat'a pirince giderken, evdeki bulgurdan olmak**" atasözüne inananlardanım. Demirkır'dan sonraki yavrusu Neame 38'i de ısrarla Volga II'ye çekmişler. Doğan erkek yavrular: Hastay, Sertay, Sezenbey, Dost Karaca. Bir yıl sonra doğan Neame 39'un erkek yavruları: Başta Halid ve Özgünhan olmak üzere, Dinçerbey, Don Juan, Evren I, Sam-Ay, Yavuzca.. 43 Neame'ye gelince; Devirhan, Veziroğlu, Talimhaneli... Bu yavrulara bakınca, evdekinin bulgur değil, "**Tosya pirinci**" olduğunu düşünüyorum.

Mehmet Ali Kiper, 3 yaşlı Arap taylarını anlattığı 1984 Yarış ve Yetiştiricilik yıllığında daha da gerilere giderek şöyle diyor: "**Neamelere gelince; bu ailiyenin toplandığı yer Sultansuyu Harası'dır. 1969 yılı itibarıyla 29 aileye numarası alanlar**

arasında Mesut, Küheylan I, Berk, Hedban, Seklavi, Küheylendabi, Gandi II, Kuruş, Alkuruş, Sa'ad, Hilalüzaman kanlarının çok ahenkli ve verimli bir şekilde yer aldığı görülmüştür. Büyük lider aygır Ersoylu ve yılın genç süper yıldızı Demirkır bu ailenin malıdır."

PARA KAYBEDİP SEVINMEK!

Bendeniz 1971 yılında sahaya geldikten hemen sonra, Satvet'le tanışıp herkes gibi ona hayranlık duyanlardan biri olmuştum. Bir yıl sonra da Yozgatlı I sahaya geldi, 8 yaşının sonuna kadar koştu. A grubunda 80 açık koşuya katıldı. Aralarında Satvet de olmak üzere ne atlarla mücadele etti, bilseniz. Gözünü budaktan sakınmayan, tam bir Malkoçoğlu misaliydi. Devlet harasında yetişip, Satvet'i geçen ender safkanlardan biridir. 1973 altın yılı olmuştur. Satvet'le birlikte koştuğu açık koşulardan birinde ganyanının 20 lira 55 kuruş, diğerinde 62 lira 15 kuruş verdiğini görüyoruz. Bu iki yarışta da 4 at koşmuşlar.. Yozgatlı I de aynı Satvet gibi "**boyundan büyük işlere kalkışıp**", geçemeyecekleri rakiplerle mücadele ettikleri için bizlere sempatik geliyordu.

Gerçeği konuşalım, o dönemlerde müsterek bahisle fazlaca (!) ilgileniyorduk... Kahramanlarımız özel haralarda yetişen rakiplerle yarıştıkları zaman, bahislerdeki ilk tercihimiz özel hara atları olurdu. Koşuyu sessiz sedasız izler, Satvet, Yozgatlı I ya da devlet harasında yetişen bir başka at "**kazara**" kazanırsa, inanır sevinirdik. Para kaybedip, sevinmek... Buna akıl kıtlığı diyebilirsiniz. Bizlerin tesellisi mazlumdan yana olmaktadır...

KOŞMADAN ŞÜHRET OLMAK...

1984 yılından söz ediyoruz, günümüzün iletişim olanakları yok. Yeni yarış sezonları Adana ve İzmir'de açılıyor, Arap tayları ilk yarışlarını orada yapıyorlar. Demirkır da Adana'da hazırlanıp, yarış yaşamına orada başlıyor. Sahibini söylemişik, **Mustafa Demir**. Tayı sahanın sevilen isimlerinden **Nuh (Yıldız) Baba** çalıştırıyor, antrenörlüğünü

Ali Güneş yapıyordu. Adana'daki atçılar, tay yarışları yaklaştıkça; "**Burada onu geçecek tay yok**" diyerek Demirkır'ı şampiyonluğun en güçlü adayı olarak ilan ediyorlardı. Adana-İzmir rekabeti yüzünden, bazı yıllar şampiyon orda mı, burada mı tartışmaları çıkardı.

Bu iddialaşmalar, İstanbul'da yaşayan bizlere kadar ulaşıyordu ama bazen o günlerde yapılan "**tatlı**" atçılık sohbetlerinden de öteye geçmiyordu. Ben kendi adıma, duyduklarımı o il sınırları içinde değerlendiriyordum...

Örneğin 1984'te, Adana'daki atçılar şampiyon tayın orada olduğunu söylerken, İstanbul ya da İzmir'deki tayları "**enine boyuna**" bilmiyorlar, belki de hiç görmemişlerdi. Bu nedenle söyledikleri Adana için geçerli olabilirdi. İzmir için de aynı şeyleri söyleyebiliriz. Yargıların netleştiği yer, İstanbul Veliefendi Hipodromu'ydü. Örneğin; Adana'da 105 kuruşluk ganyanlarla koşan "**Demirbank**", İzmir'deki Fuar Koşusu'nda 465 kuruş ganyan verdi. Aynı koşuda; Akkor 140, Baybora III 285 kuruş muhtemel ganyanla koşular.

1984 yılı Adana Kış At yarışları programında 8 maiden, 3 şartlı ve 2 açık koşu yer alıyordu. 22 tayın start aldığı bu koşularda sivrilmiş isimler; Demirkır, Final, Baturbey ve Velihaht III oldu. Demirkır'ın yarış yaşamına başladığı Adana'da 3 birincilik, 1 ikincilikten sonra İzmir'e geçip, Fuar Koşusu'na katıldığını ve koşuyu kazandığını görüyoruz. Bu alışılmış bir durum değildi. Arap tayları yarış yaşamına başladıkları yerlerde sezonu tamamlar, nisan ayından itibaren İstanbul'da buluşurlardı. Böyle bir ya da iki koşuluk "**gıt geller**" olmazdı. İzmir'deki birincilik, **Mehmet Ali Kiper**'in Demirkır'a bakışını biraz daha netleştirmişti; "**Tedahül (iç içe) halinde devam eden Adana ve İzmir yarışlarında dikkati çeken husus, Demirkır'ın Adana'da başarılı yarışlar çıkardıktan sonra İzmir'e gelip, Fuar açık koşusunu da kazanmasıdır. Bu parlak durumunu uzun süreli İstanbul yarışlarında da muhafaza etmesini bekliyoruz."**

AT YARIŞI

Demirkır haraya bir yıl önce girip, Arap atçılığımıza daha fazla katkı sağlayabilirdi. Demirkazık, Dağhanbey, Tekinalp, Çukurova, Güntay, Uçbeyi, Didim, Sürşan, Fenerlim, Enginhan, İlbeyi, Eskişehirli gibi yavrularını anımsayınca, akla ilk gelen bu oluyor.

FINAL'LE GELEN İLK VE SON MAĞLUBİYET

Demirkır, Ömer Caf Koşusu'nu Kılıçefe ve Final'in önünde uzak farkla kazandıktan iki hafta sonra, Çukurova Koşusu'nda Finale' geçilerek ikinci olmuştu. Bu koşu safkanın taylık dönemindeki ilk ve son mağlubiyetiydi...

Ali Güneş'e bu ilginç seyahatin nedenini sorduğumuzda, beklenmedik ikinciliğin Mustafa Demir'i çok üzdüğünü, tayı hemen İzmir'e götürerek 7 gün sonraki Fuar Koşusu'nu koşturarak karar verdiğini söyledi. Bu biraz tayın geçilmesini kabullenememek, biraz da atın bunu hak etmediğini kanıtlamak için yapılmış bir seyahate benziyor.

O yılların İzmir ve Adana yarışları bir başka olur, hafta sonlarında tribünler "tıklım tıklım" dolardı. Yarışseverlerin "**Demirbank**" adını verdiği şampiyon adayının güvenenlerini yanıltması, belli ki sahibini çok etkilemiş. Safkanların yanı sıra onların sahipleri, jockeyleri ve diğer ilgilileri yarışseverlerin güvenini kolay kazanmıyorlar ve bunu kaybetmeyi de hiç istemezler. Ayrıca kazanılan güveni, sürdürmek de önemli...

Demirkır yarış yaşamına **Ali Güneş'in** yeğeni, apranti **Mehmet Güneş'le** başladı. Adana, İzmir ve İstanbul'daki 6 aylık süreçte koştuğu 10 koşudan sekizinde o bindi ve kazandı. Adana'da 1 koşuyu da Hüseyin Karataş'la kazanmıştı. Mehmet Güneş'in B ve C grupları dışındaki ilk açık

koşu birinciliği, 1984 Çukurova Koşusu'nda Demirkır'la gelmişti. İzmir'deki Fuar Koşusu, İstanbul'da Kazım Karabekir, Aziziye, Satvet, Çanakale Zaferi, Tarzan Koşusu birinciliklerini de onunla kazandı. Mehmet Güneş ceza aldığı için, Tarzan Koşusu'ndan 6 gün sonraki Malazgirt Koşusu'nda Demirkır'a binemeyecekti.

"Atı kaptırmaktan korkarak, ona göre bir jockey bindirmelerini istedim ama Ekrem (Kurt) Abi bindi ve at onda kaldı."

Ekrem Kurt aynı yıl Cumhuriyet Koşusu'na 3 yaşlı olduğu için 53 kilo ile katılan Demirkır'a -sanırım 55 kilo ile- bindi...

Ekrem Kurt'un 55 kilo ile koşacak atlara 57 kilo ile binmesi olaydı. Mehmet Güneş 6 yıl sonra, Demirkır'la Adana'da yeniden buluşup, birlikte 2 koşu daha kazandılar. Demirkır gerçekten de bırakılacak, vazgeçilecek bir at değildi.

KAZANINCA YÜRÜYÜŞÜ DEĞİŞİRDİ!

Mehmet Güneş anlatıyor:

"Çok akıllı, adeta insan gibi bir attı. Gücünü ve yüreğini tarif edemem... Hiç unutmam, bir koşu öncesi ateşlenmişti. Halil Kaya'nın bindiği Taç yarışa çok iyi başladı ama onu yakaladı ve uzak farkla kazandı. Kazandığı koşulardan sonra sanki yürüyüşü değişir, çok fiyakalı gezerdi."

Mehmet Güneş, Satvet Koşusu'ndan söz ediyor...

Mehmet Ali Kiper koşu öncesi yaşananları bilmesede; "**Bu koşudan sonra,**

Demirkır'ın bu taylara nazaran üstün bir güce sahip olduğunu söyleyebiliriz" diyor.

Kahramanımızın 3 yaşlı döneminde, Adana'daki rakiplerinden söz etmiştik. İzmir'deki Fuar Koşusu'nda da Akkor, Baybora III, Serter, Toptepe gibi sezonun sıvırlen taylarını geride bırakmıştı. İşler çok iyi gidiyordu ama söylediğimiz gibi, tayların gerçek güçlerini anlayabilmek, aralarında sıralama yapabilmek için İstanbul yarışlarını beklemek gerekiyordu.

12 AÇIK KOŞUNUN 10'UNU KAZANDI

1984 İstanbul sezonunda 46'sı erkek, 24'ü dişi olmak üzere 70 tay start aldı. Katılabilecekleri 12 açık koşu vardı. Demirkır bunlardan 10'unu kazandı. Koşamadığı iki koşudan biri dışilerin Cahide Koşusu, diğeri de Arap taylarının adeta klasikleşen Haralar Koşusu. Haralar Koşusu 27 Ekim günü, Cumhuriyet Koşusu bir gün sonra 28 Ekim'de koşuldu. Demirkır için birini seçmek gerekiyordu, Cumhuriyet Koşusu'nu tercih ettiler. Şampiyon 3 yaşlı döneminde; Gürbatur, Tulfer, Akkor, Sürbatur, Taç I, Starlice, Altaylım, Final gibi "kalburüstü" yaşlılarına hiç şans tanımadı. Sadece yaşlılarına mı? 3 yaşlı olarak katıldığı Malazgirt Koşusu'nda; Erbatur, Bodrum, Tulyad, Oymapınar, Ünsal II. Aynı yıl Cumhuriyet Koşusu'nda da; Özey, Aslanbey, Bahadır I, Elhan, Gürbatur ve Sadun gibi sahanın şampiyon Arap atlarını geride bıraktı.

AT YARIŞI

Kanıtladığı gücü ve sahip olduğuna inandığımız potansiyeli ile ülkemizde yetişen en iyi Arap atlarından biriydi Demirkır. Daha sağlıklı bir yarış yaşamı ve sonrasında da daha uzun hara hayatı olduğunu hayal edin... Kimlerle kıyaslarsanız?

3 yaşlı bir Arap tayı; 16 koşuda 15 birincilik, 1 ikincilik... Kazandığı koşular, geçtiği rakipler ortada. Siyasette olduğu gibi, at yarışlarında da güven duyulan isimler anketi yapılırsa, Demirkır %90'larla rekor kırarmış. Sadece yılın şampiyon Arap tayı değil, Malazgirt ve Cumhuriyet koşularında geride bıraktığı isimlere bakınca onun yılın Şampiyon Arap atı olduğunu da görüyoruz. Devlet haralarında yetişip, bunu başaran kaç safkanımız var?

Yarışseverler için de bir güven abidesi olmuş, **"Demirkır kimle koşarsa koşun kazanır"** algısını oluşturmuştu. Yaşlılarıyla koşarken genellikle 105 kuruş, 3 yaşlı döneminde şampiyonlarla koştuğu Malazgirt Koşusu'nda 115, aynı yıl kazandığı Cumhuriyet Koşusu'nda da 135 kuruş ganyan vermişti. Bu konuda en etkin kişi **Mehmet Ali Kiper**, 1984 sezonunu şöyle özetliyor: **"Emsaline zor rastlanan Demirkır, yılın büyük şampiyon tayı olmuştur."**

ONA OLAN SEVGİ HİÇ AZALMADI

47 birinciliğinden 15'ini 3 yaşında kazanan Demirkır'ı, 8 yıl daha pistlerde izledik. Geçildiği koşularda **"içten içe"** üzüldük ama ona olan sevgi azalmadı. Başarılı olamasa da ona duyulan sevgi ve saygı bitmiyor; yarışseverlerdeki kredisi tükenmiyordu. Bu süreçte; 61 yarış, 22 birincilik, 12 ikincilik, 3 üçüncülük, 8 dördüncülük kazandı. Bu safkan için birincilik dışındaki sonuçlara **"kazandı"** demek ne kadar doğru, bilemem. Fakat şunu gönül rahatlığı ile söyleyebilirim: Ciddi sorunlarla boğuşan bir safkanın 9 yıl sahada kalması, **"Ben daha buradayım"** dercesine koşular kazanması gerçekten saygı duyulacak bir olay...

1985 yılından itibaren koştuğu yarışların tarihlerine bakınca, olağan dışılık gözüküyor. 1985, 86 ve 1991 yıllarında 4 koşu, 1988 ve 90 yıllarında 3, 1987 ve 1989 yıllarında da 2'şer koşu kazanmış. 1985-91 arası aldığı start sayısı, yılda 6 ile 9 arasında değişiyor. Koşulara katılma periyotları hayli düzensiz. Kısa sürelerle

sıkıştırılan birkaç koşu, sonrasında verilen uzun aralar... Şampiyon atlarda rastlamadığımız kadar çok jockey değişiklikleri. Anlaşılacağı gibi işler iyi gitmiyor. 1985 İstanbul sezonunun ilk haftalarından itibaren göze çarpan bu durum, iniş ve çıkışlarla sürdü. 1989 ve 1990 yıllarına bakınca da aynı döngünün sanki yeniden yaşandığını görüyoruz. 1990 yılı ekim ayında başlayan çıkış, 1991 İstanbul sezonu ile birlikte sonlanıyor. Çünkü 1991 yılı temmuz ayından sonra sahada kaldığı 15 aylık sürecin, şampiyona bir katkısı yok. 6 kez start alıp, 2 kez dördüncü olmuş.

SORUNLARDAN YILMAYAN ŞAMPİYON

Demirkır yaşadığı sorunlara rağmen, pes etmedi. 1984'ten sonra 1985 ve 1986 yıllarında da Cumhuriyet Koşusu'nu kazandı. Ersoylu'nun bu koşuyu 3 yıl art arda kazanarak başlattığı seriyi ara vermeden sürdüren isim oldu ve 34 yıldır bunu başarabilen başka at çıkmadı. 1985'te yılı Albatur, Erbatır, Özay, Gürbatır ve Aknasip'i geçerek birinciliğe uzandı.

1986 yılındaki Cumhuriyet Koşusu birinciliğinin kolay gelen bir zafer olmadığı Demirkır'ın o dönemdeki jockey **Yaşar Atçı**'dan öğreniyoruz:

"Çifteler Koşusu'nda Demirkır'a binmemi istediler, kabul ettim. Atı çalıştırdım, tırışta ayağına kısa atıyor."

Yaşar Atçı, atın topalladığını **Ali Güneş**'e söyler. Kolunun ağrıdığını bildikleri için tedavisini yapıp, atı koşuya yazarlar. **Yaşar Atçı**; **"Daha önce kullandıkları mahmuz, burunsalık ve dil bağı gibi takıları çıkardık"** diyor. Altıncız, Gürbatır, Sava ve Bahadır I gibi güçlü rakipleri geçerek Çifteler Koşusu'nu kazanır.

3 aylık aradan sonra, sıra Cumhuriyet Koşusu'na gelmiştir. Böylesine ara verildiğine göre, belli ki yine bir olağan dışılık yaşanmış. Demirkır, Arap atlarının en önemli sınavı kabul edilen bu koşuyu da Gürbatır, Albatur, Erbatır ve Altıncız gibi Malazgirt Koşusu'nda yarıştığı rakiplerin

yanı sıra 3 yaşlı Cengizbey ile Atlıer'i de geçerek 3. kez kazandı.

6 AY TEDAVİ GÖRDÜ

Yaklaşık 6 ay süren tedavi ve dinlenme süreci sonrası 1987 yılı Adana Vali Kupası. **Yaşar Atçı**; **"Baştan sona iterek, Satvetan'ın bir boy önünde zor kazandık"** dediği koşu. Demirkır'ın sağlıklı günlerine bir türlü dönememesinin yanı sıra 1987 tüm Arap atları için zor bir yıldır oldu.

Bir safkan hariç; Tunca...

Pistlerde artık Tunca rüzgarı esmektedir. Yeni şampiyon, rekor dereceleri yapan, hiç geçilmeyen ve düzenli koşabilen bir isim... TBMM Koşusu ile başlayıp, Cumhuriyet Koşusu ile biten bir seri. 10 koşu, 10 birincilik. Bir başka safkanın birinciliğinden söz edebilmek için Tunca'nın o yarışta koşmaması gerekiyordu. Demirkır bu yıl, Adana'daki Vali Kupası dışında KV-8 bir koşu kazanabildi. TBMM, Mohaç, Tarım ve Orman Bakanlığı, Çifteler, Cumhuriyet koşularına Tunca ambargo koymuştu. Mohaç'ta 2., Cumhuriyet Koşusu'nda 3., hatta TBMM'de 4. olurken kötü koşmamıştı ama. Hani 3 yaşındaki Demirkır olsa... Belki de Arap atçılığımızın unutulmayacak mücadelelerine tanıklık edecektik.

Demirkır sonraki yıllarda, Adana dışında açık koşu kazanamadı. İstanbul'da sınıf ve şartlı koşu birincilikleri var. 1990-91 yılları arasındaki çıkışı, 1992'nin de sahada kalarak, kaybedilmesine neden olmuş. Hara bir yıl önce girip, Arap atçılığımıza daha fazla katkı sağlayabilirdi. Demirkazık, Dağhanbey, Tekinalp, Çukurova, Güntay, Uçbeyi, Didim, Sürşan, Fenerlim, Enginhan, İlbeyi, Eskişehirli gibi yavrularını anımsayınca, akla ilk gelen bu oluyor.

Demirkır kanıtladığı gücü ve sahip olduğuna inandığımız potansiyeli ile ülkemizde yetişen en iyi Arap atlarından biri...

Daha sağlıklı bir yarış yaşamı ve sonrasında da daha uzun hara hayatı olduğunu hayal edin...

Kimlerle kıyaslarsanız?